

N.º 3 (b) Patent n.º 113.982 Preu 10 cts.

esquix

Suplement d'EN PATUFET

LA FORÇA DE LA COSTUM

Ayuntamiento de Madrid

La força de la costum

EN Pocapoc era un home prudent i previsor. Ell abans de fer una cosa s'hi pensava bé i després no la feia. Així li va passar... però no anticipem els aconteixements.

En el cas que en Pocapoc estava enamorat i volia casar-se. Però la seva promesa era de casa bona i ell era molt pobre. De manera que va decidir no tirar res endavant que no s'hagués format una posició segura.

¿Com s'ho faria per arribar a ésser ric? Justament feia poc que s'havia posat de moda la pell de foca per abrics de gent rica, i segons notícies, els ca-

çadors i pescadors de foques feien la primera pesseta. Doncs això decidí fer en Pocapoc, caçar foques a les mars polars i tornar-se milionari.

Com que per pensar-s'hi s'hi estigué més de mig any, mentrestant a casa de la seva xicota succeiren novetats molt importants. El pare de la noia rebé la nova de què el seu oncle d'Amèrica acabava de morir. I li calgué anar a Cuba per recollir l'herència. Com que aquesta era molt grossa, decidiren traslladar-s'hi tota la família i instal·lar-se en aquella terra tropical.

Això fou l'esperó que acabà de fer decidir en Pocapoc. Amb la xicota a Cuba tant li feia viure a Barcelona com al Pol Nord i per tant cuità a embarcar-se cap als terrenys productors de foques sense pensar-s'hi més.

Ara bé, fer diners caçant foques i venent-ne les pells és un procediment més llarg del que sembla. Al cap d'un any en Pocapoc arribà a reunir cinc mil duros, però d'això a ésser milionari hi va molta diferència. Al cap de

cinc anys ja en tenia trenta mil... Al cap de deu anys cinquanta mil. Però la noia era molt més rica...!

Mes les fortunes d'aquest món són molt variables. Un dia, mentre en Pocapoc seia vora el fogó de greix de foca menjant costelles d'ós blanc a la brasa, dintre la seva barraca de neu, arribà el correu tirat per gossos i li entregà una carta de Cuba. Tot il·lusionat, l'obrí i hi va llegir que la seva promesa s'havia quedat òrfena, que els negocis de la família havien anat malament i que la seva immensa fortuna es trobava reduïda a cinquanta mil duros.

—Cinquanta mil d'ella i cinquanta mil meus són cent mil... ja ens podem casar!—exclamà en Pocapoc, tot content. I cuitacorrents escriví una carta a la noia dient-li que anés de seguida a Barcelona, que ell també se n'hi anava i que es trobarien el dia tants d'octubre a casa de la seva tia Anastàsia, que tenia dispeses al carrer d'en Cuc.

*...arribà el correu tirat per gossos i li
entregà una carta de Cuba.*

Així que tot fos arreglat, trona avall i a casar-se!

Veus aquí que el dia tants d'octubre, al salonet de compliment de la dispença de la senyora Anastàsia, es trobaren en Pocapoc i la seva promesa.

—Noia, estàs més jove que ara fa deu anys!

—Oh, i tu! es veu que t'ha provat el Pol.

En Pocapoc començà a ventar-se amb el diari.

Ella s'embolicà amb l'abric que duia.

—Sí, el Pol és un gran país. Però a tu també t'ha provat Cuba.

—Ah, sí. Es un país magnífic.

En Pocapoc obrí la finestra.

Ella estossejà i encengué l'estufa elèctrica.

—El Pol, saps? és molt bo pels nervis i pels pulmons.

—I Cuba és bona per la sang i per l'estómac. Però si no et sap greu, podries tancar aquest balcó.

—Si no et sap greu podries apagar aquesta estufa.

En Pocapoc obri la finestra.

I com que a tots dos els sabia greu,
el casament es va desfer.

En Pocapoc viu al Pol Nord.

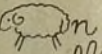

Ella viu a Cuba.

A Barcelona no hi podrien viure,
ella pel fred, ell per la calor.

Malviatge els climes!

GUILLEM D'OLORÓ

JEROGLIFIC

 vols   on
Cr t fEEST tu
Tix el
 D f lo ^EE^E_E
t Kn t tindr^AA
d llogâ 1 ori v x

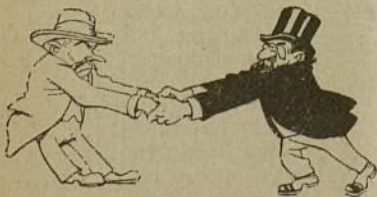
CONSELL

Si un cop se t'obligha
a dá el teu parer
respecte a un assumpte
que tingui interès,
procura estudiar-lo,
pesar-lo ben bé,
i un cop de la cosa
l'estudi hakis fet,
nivella els impulsos
de cor i cervell,
i amb tota noblesa
emet el parer.
Si oint el contrari
de bona fe creus
que en fê el teu judici
un erro has comès,
no dubtis ni temis,
desfés-lo corrents,
que, segons l'adagi
que vell ja s'ha fet,
«de savis és propi
mudar de parer.»

—
Per'xò no n'abuis

ni siguis lleuger,
fiat en l'adagi
de què he fet esment;
que aquí com a Rússia
i a Xina i a Reus,
«és propi de savis
mudar de parer,
prò el mudar-ne massa
també fa beneit.»

R. O K.

—Hola, Peret, quants dies sense
veure't! ¿I en Jaume, com està?

—Ahir va sortir de casa amb cotxe.

—Així ja està bo!

—Al revés, home, que ahir el va-
ren enterrar.

LA MALGASTADORA

Rondalla popular alemanya

Una vegada hi havia una noia que era molt maca, però molt deixada i gandula. Quan la feien filar ho feia de tan mala gana, que en lloc de desembullar els pilotets de borra que trobava en el lli, els arrencava a grapats i els llençava a terra.

La seva criada, que també solia filar i era molt treballadora, totes aquelles engrunes que llençava la seva mestressa les desenredava i les filava ben fines, somniant poder-se'n fer un vestit d'allò més bonic.

Un dia el promès de la malgastadora va sentir cantar la criada, però no en va fer-ne cas. La vigília del dia que s'havien de celebrar les nocces, la va veure que no sols cantava sinó que fins ballava amb una gran alegria perquè havia estrenat un vestit nou.

Per sê el seu Sant, en Peret
s'ha comprat un ganivet.

I amb uns instints molt poc nobles
esgrafia tots els mobles.

—Si no retornes al bé,
l'home del sac cridaré.

Tant el varen invocar
que a la fi es va presentar.

La mare plora i pateix,
pró l'home no s'enterneix.

Pró Peret, de dintre el sac,
treu el ganivet i... rae!

Surt en Peret ben corrents
amb molts nanos al darrera,
que surten sans i contents,
mentre sa mare els espera.

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT

A l'endevinalla:

$$\begin{array}{r} 9\ 8\ 7\ 6\ 5\ 4\ 3\ 2 \\ \times 9 \\ \hline 8\ 8\ 8\ 8\ 8\ 8\ 8\ 8\ 8 \end{array}$$

Al logogrif numèric: «Marcel».

Als mots creuats:

S	O	P	A	
O		A		G
T	U	R	R	O
A		I		S
	A	S	E	

A la conversa: «Gat».

A la xarada: «Casino».

Al jeroglífic: «Joc entretingut».

A la xarada: «Patufet».

—Mamà, ¿que m'estima vostè?

—Sí, home, si ets el meu sol.

—¿Què has fet, desgraciat?

—Com que el sol té taques, segons diu el senyor mestre...